

Advies Wijziging van de Wet forensische zorg en enige andere wetten (Reparatiewet forensische zorg)

Dit document bevat de alternatieve tekst van het origineel. Dit document is bedoeld voor mensen met een visuele beperking, zoals slechtzienden en blinden.

De minister voor Rechtsbescherming
drs. S. Dekker
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Datum: 29 januari 2020

Inhoud van de brief

Geachte heer Dekker,

Bij brief van 11 december 2019, kenmerk 2757736, verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de 'Raad') advies uit te brengen inzake de Wijziging van de Wet forensische zorg en enige andere wetten (Reparatiewet forensische zorg) (hierna: het Wetsvoorstel).

HET WETSVOORSTEL

Het Wetsvoorstel strekt tot reparatie van de Wet forensische zorg (hierna: Wfz)¹ en een aantal andere wetten die een relatie hebben met de forensische zorg. De aanleiding voor het Wetsvoorstel wordt gevormd door een aantal omissies en onvolkomenheden die in de loop van de tijd in de Wfz terecht zijn gekomen en waarbij, bij de wijziging van andere wetten die samenhangen met de Wfz, onvoldoende is gekeken naar de afstemming met de Wfz.

Met het Wetsvoorstel wordt in de Wfz en in een aantal andere wetten van Justitie en Veiligheid, Volksgezondheid Welzijn en Sport en Sociale Zaken en Werkgelegenheid een aantal omissies hersteld en wordt een aantal technische verbeteringen en verduidelijkingen voorgesteld.

¹ Wet van 24 januari 2018 (Stb. 2018, 38).

Zo worden onder andere de bevoegdheden van de Inspectie Justitie en Veiligheid bij het toezicht op de forensische zorg, met name waar het gaat om het inzagerecht in dossiers waarop het medische beroepsgeheim rust, expliciet geregeld.

Tevens worden de artikelen over gegevensverstrekking en over de voorbehouden inzake de bevoegdheden van het hoofd van de instelling – die in eerste instantie in twee artikelen van het Besluit forensische zorg (hierna: Bfz)² waren opgenomen – op wetsniveau geregeld.

Na overleg met de gerechten, adviseert de Raad als volgt.³ Opmerkingen van redactionele en wetstechnische aard vindt u in de bijlage bij dit advies.

ADVIES

Artikel I, Onderdeel F (art. 2.8 Wfz)

De Raad mist een toelichting op de verhouding tussen het bepaalde in het voorgestelde artikel 2.8 Wfz en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG). Aanvulling van de toelichting is van belang nu het hier de verwerking van persoonsgegevens voor beleidsdoeleinden betreft. Volgens de toelichting op het Wetsvoorstel dient als uitgangspunt te gelden dat zoveel mogelijk gebruik wordt gemaakt van gegevens die niet tot de persoon herleidbaar zijn. Er wordt echter ruimte gelaten (p. 4): "Alleen indien het redelijkerwijs niet mogelijk is om de effecten en doeltreffendheid van het beleid te beoordelen door gebruik te maken van niet tot de persoon herleidbare gegevens zullen persoonsgegevens worden verwerkt." Voor een dergelijke verwerking van persoonsgegevens is naar het oordeel van de Raad niet enkel een deugdelijke wettelijke grondslag vereist, maar ook een deugdelijke toelichting daarop.

WERKLAST

Het Wetsvoorstel leidt naar inschatting van de Raad niet tot substantiële gevolgen voor de werklust of organisatie van de Rechtspraak.

CONCLUSIE

De Raad voor de rechtspraak onderkent het belang van het Wetsvoorstel. Het Wetsvoorstel stuit in zijn huidige vorm echter op een aantal bezwaren. De Raad vraagt u daarom om het Wetsvoorstel op de in dit advies en de bijlage bij het advies genoemde onderdelen te verduidelijken en aan te passen.

² Besluit van 6 juni 2019 (Stb. 2019, 230).

³ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklust van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

TOT SLOT

Indien na het uitbrengen van dit advies het Wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het Wetsvoorstel, stelt de Raad er prijs op als hij geïnformeerd wordt over de indiening van het Wetsvoorstel bij de Tweede en de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het Staatsblad. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit Wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

Henk Naves

Voorzitter Raad voor de rechtspraak

BIJLAGE: WETSTECHNISCH EN REDACTIONEEL COMMENTAAR

1. Artikel I, Onderdeel A (wijziging art. 1.1 Wfz) en Artikel II, Onderdeel A (wijziging art. 1, eerste lid, onder a, Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden)

Artikel 1.1, onder h, Wfz komt volgens het Wetsvoorstel te luiden:

“h. Onze Minister: de Minister voor Rechtsbescherming”

De Raad beveelt u aan te verduidelijken hoe deze wijziging zich verhoudt tot de navolgende passage uit de toelichting op het Bfz:⁴

“Ook het begrip «Onze Minister» wordt thans gedefinieerd, ook al voorziet de wet zelf ook al in een definitie. Op grond van de Wfz is «Onze Minister» de Minister van Veiligheid en Justitie (hierna: Minister van V en J). Met het aantreden van het huidige kabinet wordt thans in het onderhavige besluit de Minister voor Rechtsbescherming aangeduid als «Onze Minister». In beide gevallen wordt bedoeld op dezelfde persoon: de Minister die verantwoordelijk is voor de tenuitvoerlegging van deze straffen en maatregelen en tot wiens portefeuille de Wfz behoort. Hoe die Minister op een gegeven moment feitelijk wordt aangeduid, betreft in zekere zin een momentopname. Waar in de Wfz wordt gerefereerd aan de Minister van V en J, moet mitsdien thans de Minister voor Rechtsbescherming worden gelezen. En mocht een volgend kabinet geen Minister voor Rechtsbescherming kennen, dan moet Onze Minister in het onderhavige besluit zo worden gelezen dat bedoeld wordt op de Minister tot wiens portefeuille de Wfz dan behoort.”

Datzelfde geldt voor de voorgestelde wijziging van artikel 1, eerste lid, onder a, van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden (hierna: de Bvt).

2. Artikel I, Onderdeel B (art. 2 Wfz)

In artikel 2, eerste lid, onderdeel 12° (nieuw) Wfz wordt “artikel 2.4 van de Wet forensische zorg” vervangen door “artikel 6:13:14 van het Wetboek van Strafvordering”. Hier zal bedoeld zijn artikel 6:3:14 Wetboek van Strafvordering.

3. Artikel I, Onderdeel G (art. 3.2 jo art. 3.3 Wfz)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 3.2 Wfz kent dat artikel niet langer verschillende artikelleden. Als gevolg daarvan heeft ook artikel 3.3, eerste lid, Wfz aanpassing. Daarin wordt verwezen naar artikel 3.2, eerste lid, Wfz.

4. Artikel I, Onderdeel H (art. 3.3 Wfz)

Artikel 3.3, tweede lid, Wfz komt als volgt te luiden:

“In de private instelling bedoeld in het eerste lid is de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden van toepassing, tenzij de wet anders bepaalt. Delen van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden kunnen bij wet van toepassing

⁴ Stb. 2019, 230, p. 38.

worden verklaard ten aanzien van ter beschikking gestelden die verblijven in een private instelling, niet zijnde een private instelling, als bedoeld in het eerste lid.”

De voorgestelde aanvulling (hiervoor onderstreept weergegeven) laat zich in combinatie met de bestaande tekst van dit artikellid lastig lezen. De Raad werpt de vraag op of met deze redactie het beoogde doel van de wijziging wordt bereikt (memorie van toelichting, p. 7):

“Voorgesteld wordt om een zin toe te voegen aan artikel 3.3, tweede lid, om te verduidelijken dat voor ter beschikking gestelden met verpleging van overheidswege delen van de Bvt bij wet van toepassing kunnen worden verklaard ten aanzien van tbs-gestelden die verblijven in een private instelling, niet zijnde private met een bijzondere aanwijzing als bedoeld in artikel 3.3, eerste lid.”

De Raad geeft u in overweging de bestaande tekst van het tweede lid te laten vervallen. Het zal de leesbaarheid ten goede komen als daarnaast tussen de woorden “niet zijnde een private instelling” en “als bedoeld in het eerste lid” wordt ingevoegd “met een bijzondere aanwijzing”.

5. Artikel I, Onderdeel N (art. 6.5 Wfz)

In afwijking van hetgeen wordt voorgesteld in Artikel I, Onderdeel A, met betrekking tot artikel 1.1, tweede lid, Wfz en Onderdeel O, met betrekking tot artikel 6.7 Wfz mist de Raad in de voorgestelde wijziging van artikel 6.5, tweede lid, Wfz de zinsnede: “verslaving daaronder begrepen”.

6. Memorie van toelichting

Op pagina 5 van de memorie van toelichting, onder het kopje “Artikel I, G en J (artikelen 3.2 en 3.5 Wfz)” wordt overwogen: “In het vierde lid wordt dit geregeld voor de leden van het CPT en SPT.” Hier zal bedoeld zijn het vijfde lid van het voorgestelde artikel 3.5 Wfz.